

nowa, so nej kwuryczenju; schje wokomiknjenja šo twoja dobrota nam kwuziwaniu lubje poda. To schitko, schtož my šmy, wot tebe beremy, knam bjezi nada jako woda.

8. O Wotze scheho stworenja, psches tebe schitko dobre mamy, ta twoja bojsta dobrota naš sdjerzi, my czi kwalbu damy, ty derje pozonujesch nas, ty schemu dosz a žiwnosz dawasch, a wobstarasch nas koždy czaš, schjedch ludži pscheczel sawostawasch: To štonzo woprawdu tu schitkim kwuzitku na prawych a neprawych šwjeczi; ty dawasch dejšcežik hicž, a kwuzitku nam pschicž, tak wofschewisch ty twoje dječzi.

9. Dže može nješto sa to tu czi sertom džač a kwalbu pračicž? Ty nebydlisch we Tempelu, schtu može tebi mesy stajicž? To neje mudrosz wopravdži, schtož ludžjo wumyšlusa šebi. Tych snajesch ty šam sa dječzi, kiž dowjerja šo, Kneje, tebi; schtož cžlowek ze czi dacž, to ma wot tebe wsacž. Czi ništo nemže nješto podacž, ty šam masch scheho dosz, tho cžjela potrebnosz zesch ty, dnž nusa je, jim dodacž.

10. Ty cžezisch tych, kiž cžesza cže, a wobdarisch jich šwulkej nadu; Schtuž pak tu pschecžiwny czi je, tho pschinesesch ty wjeszje kpadu. Ach! cžesze ludžjo, tehodla schaf Boha, nech wasch jasny spjewa,

schtož tamna cžroda jandželsta, a schitkich šwjatnych wulka šyła: Moz, krašnosz, kralestwo, cžesz, šylnosz, bohastwo bydž, Kneje Božo, tebi date, ty šy naš wufupit, do nady pschecžadžit, bydž twoje meno šwjate, šwjate!

6.

Du ewiger Abgrund der seligen ic.

Ta łobokosz wječna schej bojsteje rady we Jesuzu šo wotewri. Ta lubosz šo hori scha sluteje nady, so rosom to newušljedzi: schto lubujesch wšwjeczi? stych rješchnikow; schto žonujesch? dječzi tych hanerjow. O krašne, haj dobre a lubosne bycže! Ty wušwolisch ktwojej hri šnadne we šwjeczi.

2. A dokelž ty šebi tu šlubosžju žadasch, kiž rada frejne dječto ma, da dyrbi ta nada, schaf na to ty ladasch, šo dječecž, so by wobstata: Te duschje my damy we cžjeli czi, stej semsteje jamy schje myšlje wšmi. Ach dječtaj šam we nich, ty wječny a krašny! Ach bydž šwojim šłowom we wobimaj jašny.

3. Schaf twoje šlowo nam scho wot tebe šlubi, so zesch naš wodžicž wšjernoszi, to nebeste šwjekto nam schitkim rad lubi, kiž duschu scžjetom wupyšchi, dai, so by cže snali a kwalili, šo žylje czi dali tu wobstajnje, my tehodla zemny, dnž šlubenje mamy, šo prozowacž, so my tejž druhim troscht damy.